

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

9. An fœmina ornans se secundum consuetudinem Patriæ, si sciat ex hoc
ornatu lascivè ab aliquo amari, peccet mortaliter se ornando, vel ex domo
execundo? Et quid, si ornatus esset superfluus & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](#)

RESOL. IX.

An femina ornans se secundum consuetudinem patriæ, si sciat ex hoc ornari lasciuè ab aliquo amari, peccet mortaliter se ornando, vel de domo exendo?

Et quid, si ornatus esset superflus, & maximus, dummodo sit secundum morem Patriæ? Ex p. 2. tr. 25. & Milc. 1. Ref. 30.

¶ hoc in §. 1. R. Respondeo negatiuè. Ita Azorius p. 2. l. 12. c. 18. quæst. 1. 1. Ratio, quam adducit, est, quia taliter se adorando virtutis iure suo. Eandem sententiam docuit Caïet, in 2. 2. quæst. 169. a. 2. ad dubium. Sanchez ubi infra, n. 17. Bonacina, & nouissime Petri, de Lorca p. 2. tom. 2. quæst. 73. art. 8. vbi ait: [Effectum per accidens, etiam si præsumtus, dummido non sit formaliter intentus, non imputari, ostendunt multa exempla. Si videlicet mulier omittit le, ut placeat marito, vel vi procedat iuxta consuetudinem patriæ, etiam si prævidat se ab aliquo cupiter amandam, non tenetur abstinere, neque imputatur illi: & ratione id probatur, quia quando eff. cœsus sequitur per accidens, etiam si præsumtus sit, non est virtualiter intentus, nam virtualiter intentum in causa intenditur, causa autem per accidens, non est simpliciter causa, neque contingit effectum, ut in ea dicatur volutum. Et certè esset gracie iugum, & animas mille laqueis impicare, si teneremus vitare eff. cœsus per accidens præsumitos. Hec ergo habenda est regula generalis, ut ille effectus non auget malitiam, neque imputetur, qui sequitur per accidens, etiam si præsumtus sit, dummido non sit formaliter intentus.] Hac Lorca. Vide etiam illum, quæst. 20. a. 5.

*2. * Ex his oritur & solvit alia dubitatio, quid dicendum de femina domo sua exeunte, cum videat se lasciuè concupiscendam ab amasio? Noster P. Megal. in 1. part. lib. 4. cap. 6. num. 9. & Turrian. in 2. 2. tom. 1. disp. 96. dub. 2. Bocan. in 2. 2. tom. 1. c. 27. quæst. 6. num. 4. distinguunt; nam propter scandalum futurum ex malitia alterius, non debet talis femina domi manere, sed exire potest, vel ad audiendum Misam, quando non est in præcepto; vel etiam alicuius recreationis gratia: sed si sciat quod proximus peccat ex fragilitate, puta ex magna ratione amoris erga illam, vel quid simile, tunc tenetur mulier se occultare, & nec etiam ex vilitate domo exire, si aliis proximi scandalum sedare non potest. Concordat ex parte cum Megala, & Turrian. Martinez in p. 2. q. 20. a. 6.*

3. Secunda opinio est D. Antonini, Medinae, Corduba, Lopez, Zumel, & aliorum apud Sanchez ubi infra, num. 16. & Filiuc, in quæst. mor. tom. 2. tract. 28. c. 10. num. 2. 2. qui afferunt eam peccare mortaliter, si exeat domo, fine villa necessitatibus, sed ex curiositate, indifferenter hac, vel illac discurrendo, non autem si hoc faciat ob causam necessariam, ut iniurient vicinas, seu affines, ne minus urbana habeatur, vel eundi ad Ecclesiam, &c.

4. Tertia opinio, cui tanquam probabiliori adhero, est Caïet in 2. 2. quæst. 69. a. 2. ad 5. dubium, quem posse equi fuit recentiores aliqui ut præter alios Sanchez in sum. tom. 1. lib. 1. c. 6. num. 17. & Bonac. tract. de leg. disp. 2. quæst. 4. punct. 2. §. vñie. num. 27. & tract. de matrim. quæst. 4. punct. 9. num. 17. qui afferunt feminam in tali casu non peccare, non enim tenetur sua se libertate priuare egrediendi domo, standi ad oīsum domus, vel feneram, discurrendi per ciuitatem, &c. Et ratio est,

quia etiam si ita faciendo daret occasionem amasio ad concupiscendum, tamen ista occasio potius provenit ex ipsius amasi malitia, & ideo est occasio ab ipso accepta, & non à muliere data, q. à iure suo & libertate sua vtitur, & iste effectus, vt super diximus de muliere ornante se, provenit per accidens, & licet sit præsumtus, non tamen est intentus, & ideo non debet ad culpam imputari.

5. Limitanda tamen est hæc doctrina, nisi femina, data opera, se offert contemptui adolescentis, illius amoris confusia, eti illum non intenderet. Secus autem si hoc faciat, vt diximus non solum propter aliquam necessitatem, seu utilitatem, sed etiam propter hos solum, ne videlicet se priuat, sua libertate, & iure excludi domo; Ex hi omnibus milii olim rigida visa est cuiusdam confessarij relatio, qui noluit absoluere mulierem nobilem, quæ in curtu soiebat ambulare, secundum morem patriæ, cum aliis feminis nobilissimis; quia ita se præbebat conspicienda adolescenti, à quo sciebat te turpiter amari, non enim tenebatur propter malitiam amasi, priuare se iure & libertate t.

6. Addo quod exite domo iuxta morem patriæ, ab Azor. p. 2. lib. 1. cap. 18. q. 12. communeratur inter causas iustas, quas habent mulieres in hoc casu domo egrediendi. Sed circa praesentes questiones vide etiam Med. p. 2. quæst. 20. a. 5. Aluar. etiam in p. 2. q. 73. art. 8. & tandem Suarez de char. disp. 10. secc. 4. num. 1. vbi afferit, feminam non peccare, etiam si lequatur scandalum, adorando se, dummodo ornatus sit moderatus, & decens, fecus si esset sup. hoc superflus, & maximus. Sed ego p. 2. non peccare, nam lege in etiam esset superflus, & maximus, dummodo sit fra §. Non secundum morem patriæ, & de se non sit quasi provocatus ad malum. Vnde bene afferit Turrian. in 2. 11. 2. tom. 1. disp. 96. dub. 2. §. ex traditis. ornatum non habere speciem mali, quantumvis illustum, si si iuxta consuetudinem patriæ feminarum, quæ honeste sunt; fecus si esset peculiaris habitus meretrarius.

RESOL. X.

An femina teneatur non se ornare, & in publicum non exire ad evitandum aliorum scandalum?

At vero, si hoc vult facere cum peccato veniali ostentationis inanis, queritur, an in hoc casu contrahat malitiam scandali?

Et an excusentur femine a peccato, vtentes ornatu, quæ nuda pectora, & mammillas ostendunt, si fiat hoc secundum morem patriæ, & absque illa mala intentione?

Ex p. 5. u. 7. Ref. 31.

*§. 1. A*do in 2. 2. D. Thom. contr. 3. tract. 1. 3. Sup. hoc in disputatione 5. secc. 5. num. 3. 1. vbi sic ait. Dubitant DD. Rel. præterita, utrum peccet femina, quæ se ornat, si nouerit inde alios sumptuos pro sua fragilitate occasionem concupiscendi illam? Nonnulli, quos tacito nomine refert Emanuel Sæ verb. Ornatus, num. 1. affirmant esse mortale. Naustratus. verb. in summa. cap. 14. num. 37. distingue videtur; si enim nesciat, vel non aduerterat mulier se ab aliquo determinata concupiscendam, ait non peccare lethali licet indeterminate & vagi non verit aliquum futurum, qui occasione sui affectus peccet. Secus verò si in particulari personam cognoscet, & quidem si ornatus esset valde nimius, & præter patriæ consuetudinem, non foret excusanda femina à mortali, si crederet se fore aliqui occasionem lapidius, nec hac in parte quidquam refert quod in

E e 4 in